GS 345

Nöjen, werld, jag allt förlåter,
Du, näst Gud, mitt sällskap är.

Hönan på taket allena spatserar,
Och uti solskenet flugor tar fast:
Tuppen på planket sig yfwigt howerar,
Flagsar med wingar och gal som en gast;
Hönan igen
Ropar; min wän!
På på på taket jag wäntar dig än.

2. Tuppen från planket till husen sig gifwer,
Att blifwa warse om folket war wäckt;
Ser genom fönstret till Frun hur inklifwer
Räfwen, som alltid gör Hönsen förskräckt
Ropar han ju:
Husbonde du
Har Räfwen nä'n Höna att ta hos din Fru.

3. Husbonden låg och såf sött på sitt öra,
Tänkte då aldraminst på någon Räf;
Men når han waknade, fick han straxt höra
Den trogna Tuppens gal-skrikande näf;
Kuckelilu,
Sof inte nu
Twåfota Räfwen kröp in till din Fru!

Säljas i Björnståhls Bo'handel i Stockholm.

STOCKHOLM,
Elméns och Granbergs Tryckeri, 1825.

Som en eld och som ett wäder,
Som en tanke, som en dröm,
Som en bro af tunna bräder
Brytes af den minsta ström
Som en brand bland spån och stickor,
Som en gnista ibland krut,
Så är kärleken hos Flickor;
Tändes snart men slocknar ut.

2. Som en Ek på klippan rotad
Som en Jude i sin tro,
Som en wall af böljan hotad
Som en Tårna på en bro,
Som den lön som Niße sparar
Och som Noack i sin Ark,
Så är kärleken hos karlar;
Tändes sent, men brinner stark.

3. Som ett Skepp förutan segel,
Som en Brandwakt utan Sax,
Som en penning utan prägel,
Som en Bistock utan wax;
Som en krog der ej fins dricka,
Som en Fästmö utan Ring,
Så är Gossen utan Flicka;
Uselt och ett ömkligt ting.

4. Som en Herre utan pengar,
Som en Trägård utan frukt,
Som Violen utan strängar
Som en Blomma utan lukt,

Som en Wäg som hwar man känner
Men som intet färdas fås;
Så är Flickor utan Männer,
Swaga kåril, ja gunås!

Klara källa, ljufwa lunder,
Som så ofta wittne war
Till de många ljufwa stunder
Jag hos dig fördrifwit har.

2. Denna sälla stund förswinner
Deßa dar går snart förbi,
Jag ej mer det hjerta finner
När jag tänkte lycklig bli.

3. Ömma hugkomst, hwad du plågar,
Lycklig den ej känslor har.
Himmel! ack förlåt jag frågar
Hwad din affigt dermed war?

4. Att du danat detta hjerta
Så beständigt och så ömt.
Jag är född att lida smärta
För den som mig kanske glömt.

5. Himmel du som ser mitt sinne
Du som ser mitt lefnads-lopp;
Plåna ewigt ur mitt minne
Den som gjort mitt glada hopp.

6. Sen min ömhet för dig brunnit
Uti många sälla dar,
Sen du på mitt hjerta wunnit
Och nu äntlig segrat har.

7. När jag endast på dig tänker
När jag endast älskar dig
När jag dig mitt hjerta skänker
Far du bort och glömmer mig.

8. Denna saknad gör mig smärta
Denna oro tär min själ.
Ack hwad plågor för mitt hjerta,
Ack hwad hinder för mitt wäl!

9. Lycklig den som utan smärta
Uppå wänner tänka kan,
Ack! om jag i detta hjerta
Litet mindre ömhet fann.

10. Fast mitt hjerta sorgens ankar,
Ack jag nödgas från dig fly.
Så har jag dig i min tankar
Och din wälnad städs mig bry.

11. Lef förnöjd i sälla dagar
I ditt hela lefnads lopp
Och om himlen så behagar
Fylla all min önskan opp.

12. Låt ej twång din lefnad kränka,
Med en fri och ledig själ,
Den du ämnar hjertat skänka
När jag wet det går dig wäl.

13. Far förnöjd, wälkommen åter
Glöm ej bort den dig har kär.